

него трѣба да са боиме . . . А ние съвсѣмъ напразно осъдихме бѣдниятъ историкъ!

5. сенаторъ.

Него ли само ние сме осъдили и осъдили напразно! Азъ та не би съвѣтвалъ да включашъ условия въ такавъ законъ, който е съставенъ по-напредъ въ умътъ на цезарьтъ. Тиверій погледна днесъ сърдито на тебе. А на когото Тиверій погледне сърдито, нему бива зло. Какво да говоримъ за историкътъ! Двама ние не можахме да го защитимъ. По-добре да мислиме за себѣ си.

2. сенаторъ.

Имашъ право. Несправедливостта ма бѣше докачила днеска. . . Впрочемъ, струва ми са, азъ не казахъ нищо противно. Да,— по-добре е да бѣде човѣкъ сенаторъ и спокойно да си почива въ своягъ чифликъ послѣ съдебните занятия, нежели да сѣхне нѣйде си въ заточение. . . Да вжрвимъ.

5. сенаторъ

Разбира са, намъ е добре. . . да са пазиме, за да ни не бѣде зло. (*Излизатъ. 3-ятъ и 1-ятъ сенаторъ са вжспиратъ.*)

3. сенаторъ. (*Като показва на 2-ятъ.*)

Забѣлѣжи ли? . . Той погледна второчено на мене, послѣ захвана да шепне. . . Днесъ цезарьтъ остана недоволенъ отъ него. Утре да отидемъ при Сеяна и да му докажемъ, че онзи, който иска да внесе въ законътъ такива условия, които явно клонатъ камъ ограничение властта на цезарьтъ отъ сенатътъ, подлѣжи вече нѣкакъ-